

РЕШЕНИЕ

№ 6355

гр. София, 17.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 61 състав, в
публично заседание на 12.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Немска

при участието на секретаря Цонка Вретенарова, като разгледа дело номер **12568** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 от АПК във вр. с чл.172 ал.5 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/.

Образувано е по жалба на А. К. А. ЕГН [ЕГН] с адрес [населено място], [улица], ет.5, ап.7 чрез адв.Х. Б. със съдебен адрес – [населено място], [улица], ет.2, срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № GRAM -1636261/31.10.2025 г. по чл.171 т.1 б.3), гг) от Закона за движение по пътищата, издадена от И. П. И. – командир отделение в 01 РУ –СДВР, с която по отношение на жалбоподателя е наложена ПАМ- временно отнемане на СУМПС до решаване въпроса за отговорността, но не повече от 6 месеца.

В жалбата се излагат подробни съображения за незаконосъобразност на оспорената ЗППАМ. Моли съда да постанови решение, с което да отмени обжалвания административен акт.

В съдебното заседание жалбоподателят, редовно призован не се явява, представлява се от адв. Б., който поддържа жалбата и претендира присъждане на разноски по представен списък.

Ответникът – командир отделение в 01 РУ –СДВР –И. П. И. не се явява и не се представлява. Представя писмени бележки чрез процесуалния си представител – гл.юрисконсулт А. А..

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не изпраща представител и не взема становище.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

На 31.10.2025г. срещу А. К. А. е съставен акт за установяване на административно нарушение (АУАН) GA № 3700905 за това, че на същата дата около 21, 41 часа , в [населено място], по [улица]с посока на движение от [улица]С. К.“““, управлява личният си лек автомобил марка О. З.

с рег. [рег.номер на МПС] , което не е регистрирано по надлежния ред.

Жалбоподателят е спрял за проверка на [улица]пред номер 108, като от извършената от полицейските служители проверка се установило, че регистрацията на автомобила е служебно прекратена на 04.02.2025г. по чл. 143, ал. 10 от ЗДвП. Извършеното нарушение е квалифицирано по чл. 140, ал. 1, предл. 1 от ЗДвП - водачът управлява МПС, което не е регистрирано по надлежния ред.

На същата дата въз основа на съставения АУАН GA № 3700905 с идентични мотиви е издадена ЗППАМ № GRAM – 1636261 от командир отделение в 01 РУ –СДВР , на основание чл. 171, т. 1, б. з), г) ЗДвП е приложил спрямо жалбоподателя принудителна административна мярка - временно отнемане на СУМПС на водач, който е извършил нарушение по чл. 175, ал. 3 от ЗДвП, до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от шест месеца, Заповедта е връчена на 31.10.2025г., а жалбата срещу нея е депозирана на 07.11.2025г.

По делото е приета административната преписка и допълнително представени писмени доказателства от ответника по делото, свързани с компетентността на органа, издал оспорената заповед.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена чрез административния орган, в преклузивния срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, подадена е от надлежна страна по чл. 147, ал. 1 от АПК, срещу подлежащ на оспорване административен акт и е допустима.

По същество, същата е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК, съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално-правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Съгласно чл. 172, ал. 1 ЗДвП (редакция ДВ, бр. 64 от 2025г., в сила от 7.09.2025г.) принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 2б, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица.

С оглед приетата по делото заповед № 513з-6400/07.07.2023 г. на директора на СДВР обжалваният административен акт е издаден от валидно оправомощен материално и териториално компетентен орган, а именно И. П. И. – командир отделение в 01 РУ –СДВР. Следователно оспореният индивидуален административен акт е издаден от компетентен орган.

Процесната заповед е в изискуемата писмена форма, като формално съдържа фактически и правни основания за нейното издаване.

Независимо от това, съдът намира, че заповедта е издадена в нарушение на материалния закон и неговата цел.

Нарушението, заради което е приложена процесната ПАМ спрямо жалбоподателя А. е за това, че е управлявал собствения си автомобил „О. 3.“ с рег. [рег.номер на МПС] , регистрацията на който е служебно прекратена на 04.02.2025 г. по реда на чл.143 ал.10 от ЗДвП.

Съгласно чл. 171, т. 1, б. "з" /нова - ДВ, бр. 64 от 2025 г., в сила от 7.09.2025 г. / от ЗДвП за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения принудителната административна мярка "временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство" се прилага на водач, който при управление на моторно превозно средство е извършил нарушение по този закон, за което е предвидено налагане на наказание лишаване от право да се управлява моторно превозно средство

- до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от: гг) 6 месеца - за нарушенията по чл. 175, ал. 2 и ал. 3 и др.

В случая се установява, че ПАМ е приложена за констатирано нарушение - управление на нерегистрирано по надлежния ред МПС, за което съобразно посочената разпоредба е предвидено наказание "лишаване от право да управлява моторно превозно средство", като процесната ПАМ е мотивирана със служебно прекратена регистрация във връзка с чл. 143, ал. 10 от ЗДвП. Съгласно цитираната разпоредба в действащата ѝ редакция /изм. ДВ, бр. 64 от 2025 г., в сила от 7.09.2025 г. / служебно се прекратява регистрацията на пътни превозни средства, за които е получено уведомление от Гаранционния фонд по чл. 574, ал. 11 от Кодекса за застраховането. Служебно прекратена регистрация на пътно превозно средство се възстановява служебно при предоставени данни за сключена застраховка от Гаранционния фонд по реда на чл. 574, ал. 6 или по желание на собственика след представяне на валидна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите.

Нормата на чл. 574, ал. 10 от КЗ регламентира, че Информационният център уведомява собствениците на превозни средства, за които не е сключен договор за ЗЗ "ГО" на автомобилистите или сключеният застрахователен договор е бил прекратен и не е подновен, и им дава срок 14 дни от датата на изпращане на уведомлението да представят доказателства за наличие на сключен и действащ застрахователен договор за тази застраховка, като съгласно ал. 11 компетентните органи по ал. 1 /които регистрират превозните средства в Република България -т. 1; и които осъществяват контрол по ЗДвП – т. 2 предприемат мерки за спиране от движение на превозните средства или на средствата за обществен превоз на пътници и/или за налагане на съответните административни наказания, когато не е била сключена задължителна застраховка. Когато в срока по ал. 10 не са били предоставени доказателства за сключен договор за ЗЗ "ГО" на автомобилистите, Гаранционният фонд уведомява органа по ал. 1, т. 1 да прекрати регистрацията на превозното средство.

Фактическият състав по чл. 171, т. 1, б. "з/гг" от ЗДвП във връзка с констатациите на органа включва две материално правни предпоставки. Първата предпоставка е управление на МПС от жалбоподателя като негов водач. Втората предпоставка е извършено от водача нарушение по чл. 175, ал. 3, във вр. с чл. 140, ал. 1, пр. 1 от ЗДвП, поради твърдението на органа за управление на МПС, което не е регистрирано по надлежния ред. По делото не се спори и се установява от събраните по делото доказателства качеството "водач" на жалбоподателя А. А.. По отношение на другата изискуема от закона предпоставка, с оглед събраните по делото доказателства, съдът съобрази следното:

При описаната по-горе законодателна уредба изцяло се споделя твърдението на процесуалния представител на ответника, изложено в писмените бележки, че след изменението на нормата на чл. 143, ал. 10 от ЗДвП, в сила от 07.09.2025 г. е отпаднало изискването компетентните органи да уведомяват лицето за прекратената регистрация, за да може същата да породи правни последици и да послужи като основание за налагане на ПАМ по чл. 171, т. 1, б. "з/гг" от ЗДвП. Достатъчно е от Гаранционният фонд да е изпратено уведомление до собственика на съответния автомобил за несклучена или изтекла ЗЗ "ГО", респ. уведомление до съответните компетентни органи за прекратяване на регистрацията след непредставяне на валидно сключена застраховка в дадения 14-дневен срок. Това дава основание за прекратяване на регистрацията по силата на закона. Тук следва да се отбележи, че видно от разпоредбата на чл. 574, ал. 10 от КЗ, определеният от Гаранционния фонд 14 - дневен срок започва да тече от датата на изпращане на уведомлението, а не от датата на получаване на същото. Следователно законът не свързва настъпването на правните последици от несклучването на ЗЗ "ГО" с получаване на уведомлението, а с неговото изпращане.

В случая обаче в самата оспорена заповед е посочено, че процесното МПС е със служебно прекратена регистрация от 04.02.2025 г. Към него момент е била в сила предходната редакция на нормата на чл. 143, ал. 10 от ЗДвП / редакция ДВ бр. 102 от 2015 г., в сила от 1.01.2016 г./ съгласно която служебно се прекратява регистрацията на пътни превозни средства, за които е получено уведомление от Гаранционния фонд по чл. 574, ал. 11 от Кодекса за застраховането, и се уведомява собственикът на пътното превозно средство. Служебно прекратена регистрация на пътно превозно средство се възстановява служебно при предоставени данни за сключена застраховка от Гаранционния фонд по реда на чл. 574, ал. 6 или по желание на собственика след представяне на валидна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите.

От ответника не са представени доказателства за изпратено до А. К. А. уведомление за прекратената регистрация, нито за получено от същата такова. Съгласно Тълкувателно постановление № 2 от 5.04.2023 г. на ОСС от НК на ВКС по т. д. № 3/2022 г., Първа и Втора колегия на ВАС в случаите, когато няма доказателства, че прекратяването на регистрацията е било съобщено на собственика на моторно превозно средство от отдел "Пътна полиция" или не се докаже по друг начин узнаването за служебното прекратяване на регистрацията, деянието по чл. 175, ал. 3 от ЗДвП ще е несъставомерно.

От горното следва, че неправилно е прието от органа, че регистрацията на управляваното от жалбоподателя МПС е прекратена към 04.02.2025 г., тъй като към него момент не е бил завършен фактическият състав на нормата, доколкото не са представени доказателства за съобщаване на собственика за служебното прекратяване на регистрацията на собственото му МПС.

Горното обуславя незаконосъобразност на оспорената ЗППАМ поради противоречие с материалния закон и обуславя отмяната ѝ на това основание.

С оглед изхода на спора и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, основателно се явява своевременно направеното от жалбоподателя искане за присъждане на разноски, в размер на 260, 76 евро равностойни на 510 лева, от които 5,11 евро равностойни на 10 лв. заплатена държавна такса и 255,65 евро равностойни 500 лв. адвокатско възнаграждение, заплатено в брой съгласно представения договор за правна помощ. Предвид изложеното и при съобразяване на Закона за въвеждане на еврото в РБ, ОД на МВР-В. следва да се осъди да заплати на оспорващия съдебно-деловодни разноски в размер на 260,76 евро.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК Административен съд – София-град, III отделение, 61 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на А. К. А. ЕГН [ЕГН], Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № GRAM -1636261/31.10.2025 г. по чл.171 т.1 б.3), гг) от Закона за движение по пътищата, издадена от И. П. И. – командир отделение в 01 РУ –СДВР, с която по отношение на жалбоподателя е наложена ПАМ- временно отнемане на СУМПС до решаване въпроса за отговорността, но не повече от 6 месеца.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на А. К. А. ЕГН [ЕГН], разноски по делото в размер на 260, 76 евро /двеста и шестдесет евро/ равностойни на 510 /петстотин и десет / лева .

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл. 172, ал. 5, изр. последно от ЗДвП.

СЪДИЯ: